

Αριθμός Απόφασης: 13 / 2013

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή, [redacted] Δ. Ειρηνοδίκη και από το Γραμματέα [redacted]

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 15.02.2013 για να δικάσει την υπόθεση :

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ : [redacted] του Νικολάου και της Σοφίας, κατοίκου [redacted] Ν. Ηρακλείου Κρήτης, ο οποίος παραστάθηκε μετά της πληρεξούσιας δικηγόρου του, Μαρίας Δαριβιανάκη, η οποία κατέθεσε σημείωμα.

ΤΩΝ ΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΩΝ οι οποίοι κατέστησαν διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευση τους [άρθρα 5 ν.3869/2010 και 748§3 ΚΠολΔ] και παρίστανται ως εξής :

1. Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία [redacted] [redacted] που εδρεύει στην Αθήνα, οδός [redacted] και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου της δικηγόρου [redacted]

Ο αιτών με την από 05-10-2011 και με αριθμό κατάθεσης 134/14-10-2011 αίτησή του ζήτησε όσα αναφέρονται σ' αυτήν. Για τη συζήτηση της

αίτησης αρχικά ορίστηκε δικάσιμος η 11-05-2012, κατά την οποία αναβλήθηκε η συζήτηση της υπόθεσης για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας. Το δικαστήριο εκφώνησε την υπόθεση από το οικείο πινάκιο και κατά τη σειρά της έγγραφης της σ' αυτό. Κατά τη δημόσια συζήτηση της υπόθεσης, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως ανωτέρω αναγράφεται, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα σε αυτούς και στα έγγραφα σημειώματα που κατέθεσαν αναφέρονται.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Στις υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας αφενός εφαρμόζεται το ανακριτικό σύστημα (άρθ.744 και 759§3 Κ.Πολ.Δ.) και αφετέρου δεν ισχύει το συγκεντρωτικό σύστημα (άρθ.745 και 765 Κ.Πολ.Δ.). Σύμφωνα με το άρθρο 236 Κ.Πολ.Δ., όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθ. 22§5 του Ν.3994/2011, «Ο δικαστής που διευθύνει τη συζήτηση πρέπει να φροντίζει ... τα πρόσωπα που μετέχουν στη συζήτηση... να συμπληρώνουν τους ισχυρισμούς που υποβλήθηκαν ελλιπώς και αορίστως με προφορική δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά και γενικά να παρέχουν τις αναγκαίες διασαφήσεις για την εξακρίβωση της αλήθειας των προβαλλόμενων ισχυρισμών». Το ως άνω άρθρο ισχύει και στην διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας, αφού προσαρμόζεται στη διαδικασία αυτή και δεν αντιτίθεται στις διατάξεις που την ρυθμίζουν (άρ. 741 κ' 747 Κ.Πολ.Δ.). Ειδικότερα κατά την διάταξη του άρθ. 751 Κ.Πολ.Δ. «Μεταβολή της αίτησης επιτρέπεται με άδεια του δικαστή, εφόσον κατά την κρίση του δεν βλάπτονται συμφέροντα εκείνων που μετέχουν στη δίκη ή τρίτων». Επομένως στην εκουσία δικαιοδοσία ο αιτών δύναται ελεύθερα να συμπληρώνει και διορθώνει τους ισχυρισμούς του με προφορική δήλωση κατά την συζήτηση και καταχώρησή της στα πρακτικά (άρθ.238 κ' 256 Κ.Πολ.Δ.) αρκεί η

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
ΤΑΧΙΔΙΟ
ΚΑΤΑ
ΤΗΝ ΗΡΑΦ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ

διόρθωση να μην είναι τόσο εκτεταμένη ώστε να προκαλείται μεταβολή της αιτήσεως, οπότε στην περίπτωση αυτή, για να είναι επιτρεπτή η μεταβολή θα πρέπει να γίνεται με την άδεια του δικαστή κατά το μέτρο που η μεταβολή δεν βλάπτει συμφέροντα των συμμετεχόντων στη δίκη ή τρίτων. Τέλος κατά την διάταξη του άρθ. 8§3 Ν.3869/2010 ο αιτών "Οφείλει επίσης να γνωστοποιεί μέσα σε ένα μήνα στη γραμματεία του δικαστηρίου κάθε μεταβολή κατοικίας ή εργασίας, αλλαγή εργοδότη, καθώς και κάθε αξιολογή βελτίωση των εισοδημάτων του ή των περιουσιακών του στοιχείων, ώστε να ενημερώνεται ο φάκελος που τηρείται σύμφωνα με την §5 του άρθρου 4." Η θεσμοθετημένη αυτή υποχρέωση του αιτούντος ισχύει τόσο πριν όσο και μετά από την συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριο και επομένως η διαδικασία του Ν.3869/10, είναι πρόδηλο ότι παρακολουθεί τις μεταβολές της ζωής κοινωνικοοικονομικής πραγματικότητας του αιτούντος, η οποία ενδιαφέρει προκειμένου να ληφθεί υπόψη στην τελική διαμόρφωση της ρυθμίσεως και εκ του λόγου τούτου, όχι μόνο δεν εμποδίζονται δικονομικώς αλλά επιβάλλεται να αποτυπωθούν είτε με δήλωση εκτός, είτε με δήλωση στο ακροατήριο, έστω και εάν αυτό σημαίνει μεταβολή της ιστορικής βάσεως της αιτήσεως. Υπό το προαναφερθέν ρυθμιστικό περιβάλλον η μεταβολή (συμπλήρωση, διόρθωση ή και διαγραφή) των ισχυρισμών που περιλαμβάνονται στην αίτηση για τις οφειλές, τα περιουσιακά στοιχεία, την κοινωνική κατάσταση και τα εισοδήματα του οφειλέτη, όχι μόνον είναι επιτρεπτή, αλλά και σε ορισμένες περιπτώσεις επιβάλλεται. Επομένως στο πλαίσιο αυτό, ακόμη και η παράλειψη αναφοράς γεγονότων που συνιστούν προϋποθέσεις για το ζητούμενο ρυθμιστικό μέτρο, δεν προκαλούν το απαράδεκτο της αιτήσεως. Τέλος, για τη χορήγηση της περιόδου χάριτος δεν απαιτείται αίτημα του οφειλέτη, η διάρκειά της, δε, δεν προβλέπεται από το νόμο, αλλά επαφίεται στην εύλογη κρίση του Δικαστηρίου.

Με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών επικαλούμενος ότι έχει έλλειψη πτω-χευτικής ικανότητας, εκθέτει ότι λόγω του ότι είναι άνεργος, έχει

περιέλθει χωρίς δόλο του σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του προς την πιστώτριά του τράπεζα [redacted] με συνολικό ποσό οφειλής €16.627,88, με ημερομηνία τελευταίου εκτοκισμού την 10-11-2011, το οποίο αναλύεται ειδικότερα ως εξής: 1) από καταναλωτικό δάνειο ποσού μαζί με τους τόκους, €13.277,73, 2) από καταναλωτικό δάνειο ποσού μαζί με τους τόκους, €54,04 και 3) από πιστωτική κάρτα ποσού μαζί με τους τόκους, €3.296,11. Ζητεί, αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή, καθώς και η οικογενειακή του κατάσταση, που εκθέτει αναλυτικά, τη ρύθμιση των χρεών του, σύμφωνα με το προτεινόμενο από αυτόν σχέδιο διευθέτησης, όπως λεπτομερώς περιγράφεται, με σκοπό την απαλλαγή του από τα παραπάνω χρέη. Με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα η αίτηση αρμόδια φέρεται για συζήτηση ενώπιον του δικαστηρίου αυτού της περιφέρειας της κατοικίας του αιτούντος κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας των αρ. 741επ. Κ.Πολ.Δ. (άρ. 3 Ν.3869/2010). Για το παραδεκτό αυτής τηρήθηκε η προδικασία του εξωδικαστικού συμβιβασμού με τη διαμεσολάβηση προσώπου απ' αυτά που έχουν σχετική εξουσία από το νόμο (βλ. αρ. 2§2 κ' 4§2 Ν.3869/2010), ο οποίος απέτυχε, σύμφωνα με την από 5665/14-04-2011 βεβαίωση από τη Γενική Γραμματεία Καταναλωτή Ν. Χανίων, ακόμη προσκομίσθηκε η από 10-05-2012 υπεύθυνη δήλωση του αιτούντος για την ορθότητα και πληρότητα της κατάστασης της περιουσίας αυτού και της συζύγου του, της κατάστασης των πιστωτών του κατά κεφάλαιο και τόκους και τη μη ύπαρξη μεταβιβάσεως εμπραγμάτων δικαιωμάτων κατά την τελευταία τριετία. Περαιτέρω η ένδικη αίτηση κατατέθηκε μέσα στην εξάμηνη προθεσμία του αρ. 2§1 Ν.3869/2010 από τη αποτυχία του εξωδικαστικού συμβιβασμού μετά την εμπρόθεσμη και νομότυπη κλήτευση των μετεχόντων πιστωτών και επίδοση σ' αυτούς των εγγράφων του αρ. 5§1 Ν.3869/2010 όπως προκύπτει από την υπ' αρ. 8866γ/10-11-2011 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Ηρακλείου [redacted] Τέλος και μετά από την

αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου, κατ' αρ. 13§2 του ίδιου νόμου, στα τηρούμενα αρχεία, προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση του αιτούντος για ρύθμιση των χρεών του στο Δικαστήριο αυτό και δεν έχει εκδοθεί απόφαση για ρύθμιση με απαλλαγή από τις οφειλές του.

Σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην ανωτέρω μείζονα σκέψη, η κρινόμενη αίτηση, στην οποία περιλαμβάνονται όλα τα απαραίτητα στοιχεία του άρθρου 4§1 Ν.3869/2010, είναι επαρκώς ορισμένη, απορριπτομένων των αντίθετων ισχυρισμών της καθής περί αοριστίας, και συγκεκριμένα ότι δεν αναφέρει τα ακριβή εισοδήματα του έτους 2011, δεν αναφέρει αν και τι ποσό εισπράττει ως επίδομα ανεργίας από τον ΟΑΕΔ, αναφορικά με τη σύζυγό του ότι δεν αναφέρει τα εισοδήματά της, αν εισπράττει και τι ποσό επίδομα ανεργίας από τον ΟΑΕΔ και τέλος ότι δεν αναλύει σε τι συνίσταται το ποσό που απαιτείται για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών του ίδιου και της συζύγου του. Αναφορικά με τον ισχυρισμό της καθής περί μη λεπτομερούς επεξήγησης των βιοτικών αναγκών του αιτούντος η ένδικη αίτηση δεν πάσχει αοριστίας για τον λόγο αυτό, καθόσον το μηνιαίο κόστος διαβίωσης του αιτούντος και των υπολοίπων μελών της οικογένειάς του θα εκτιμηθεί από το Δικαστήριο με βάση τα προσκομιζόμενα σχετικά στοιχεία και τα διδάγματα της κοινής πείρας ενόψει και του ότι η τυχόν παράθεση από τον αιτούντα οποιουδήποτε ποσού για την κάλυψη της τάδε ή της δεινα βιοτικής ανάγκης, θα είχε τον χαρακτήρα της αβεβαιότητας αφού δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστούν με ακρίβεια οι ανθρώπινες ανάγκες λόγω και των απρόβλεπτων περιστάσεων, ενώ ο νόμος 3869/2010 (άρθρ. 4 παρ. 1 εδ. β, 5 παρ. 1 εδ. α') δεν απαιτεί την αναφορά των δαπανών διαβίωσης του οφειλέτη αλλά την παράθεση των περιουσιακών του στοιχείων και των εισοδημάτων του ίδιου και της συζύγου του (Αθ. Κρητικός Εισήγηση στην ΕΣΔΙ 01-2013, ΕιρΚαλυμν1/2012 δημ. Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ).

Η μετέχουσα τραπεζική εταιρεία τράπεζα

, ισχυρίζεται περαιτέρω ότι ο αιτών εκ δόλου ανέλαβε την

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΑΔΙΑΒΙΩΣΗ
Βελήτα
για δικαστ
και κινώ
Απόδω
Αποδο
Απόδω
Αποδο

επίδικη οφειλή προς επισκευή της οικίας που χρησιμοποιεί ως κύρια κατοικία καθόσον γνώριζε το μη μόνιμο της εργασίας και τη μη σταθερότητα των εισοδημάτων του, καθώς και ότι χρηματοδοτήθηκε με καταναλωτικό και όχι με επισκευαστικό δάνειο εκ δόλου, ότι το ποσό των €600 για κάλυψη των βιοτικών αναγκών του αιτούντος και της οικογένειάς του είναι υπέρογκο, καθώς και ότι δεν υπάρχει η απαραίτητη από το νόμο προϋπόθεση της μονιμότητας για την αδυναμία πληρωμής των χρεών του αιτούντος χωρίς δόλο αυτού, καθόσον τόσο ο αιτών, όσο και η σύζυγός του σύντομα θα συνταξιοδοτηθούν, λαμβάνοντας το προβλεπόμενο από το νόμο εφάπαξ καθώς και σύνταξη. Αβάσιμος τυγχάνει ο ισχυρισμός της καθής-πιστώτριας σχετικά με το ύψος των βιοτικών αναγκών του αιτούντος και των υπολοίπων μελών της οικογένειάς του καθόσον το μηνιαίο κόστος διαβίωσης αυτών θα εκτιμηθεί από το Δικαστήριο με βάση τα προσκομιζόμενα σχετικά στοιχεία και τα διδάγματα της κοινής πείρας ενόψει και των ανωτέρω διαλαμβανομένων, ενώ ο ισχυρισμός ότι η αδυναμία πληρωμής του αιτούντος δεν είναι μόνιμη, άπτεται της ουσίας και θα κριθεί παρακάτω.

Ο ισχυρισμός της ενιστάμενης τράπεζας περί δόλιας περιαγωγής του αιτούντος σε υπερχρέωση από δόλο, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, τυγχάνει απορριπτέος ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος και, ως εκ τούτου, ως νόμω αβάσιμος διότι, ακόμη και αν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, συντρέχει συνυπαιτιότητα και του ιδίου του τραπεζικού ιδρύματος ως προς την χρηματοδότηση του αιτούντος καθώς αυτό, επιδεικνύοντας το ίδιο βαρεία αμέλεια, δεν προσμέτρησε το είδος της εργασίας του αιτούντος, και κατ' επέκταση την πιστοληπτική ικανότητά του να ανταπεξέλθει στις συμβατικές του υποχρεώσεις εξυπηρετώντας τις πληρωμές του - μολονότι ήταν σε θέση και μπορούσε εύκολα αφενός διότι διέθετε τα οικονομικά στοιχεία του αιτούντος και τις απαραίτητες με το επάγγελμά του πληροφορίες, αφετέρου με τη συνδρομή γενικά παραδεδεγμένων κανόνων της επιστήμης - ενώ ουδόλως πρέπει να αγνοηθεί και η επιθετική στρατηγική

Αδυναμία πληρωμής

πώλησης τραπεζικών προϊόντων μέσω καταγιστικών διαφημίσεων και προωθήσεων, που χαρακτήριζε τον σχετικό οικονομικό τομέα στη χώρα μας κατά την τελευταία δεκαετία και σχεδόν επέβαλλε στους καταναλωτές την λήψη ιδίως καταναλωτικών δανείων και πιστωτικών καρτών. Για τους ανωτέρω λόγους άλλωστε, τα πιστωτικά ιδρύματα έχουν την υποχρέωση να προβαίνουν στον λεγόμενο «...υπεύθυνο δανεισμό...», ο οποίος έχει πλέον θεσμοθετηθεί και νομοθετικά με το άρθρο 8 της ΚΥΛ Ζ1-699/ΦΕΚ Β' 917/2010 «Προσαρμογή της Ελληνικής νομοθεσίας προς την οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Απριλίου 2008 για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την Κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των ΕΚ, αριθμ. L 133 της 22.5.2008» των Υπουργών Οικονομικών-Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που ενσωμάτωσε την Οδηγία 2008/48/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο (βλ. σχετικά Λειβαδά Το νέο ευρωπαϊκό ρυθμιστικό πλαίσιο για την καταναλωτική πίστη 2008, Περάκη Η αρχή του υπεύθυνου δανεισμού και η πρόσφατη κοινοτική Οδηγία για την καταναλωτική πίστη σε ΧρηΔικ 2009.352επ., Τασίκα Εκφάνσεις της αρχής του υπεύθυνου δανεισμού στην καταναλωτική πίστη., η παροχή επαρκών εξηγήσεων στον καταναλωτή και η αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας σε ΕπίσκΕΔ 2011.337επ., Πελλένη Παπαγεωργίου Η νέα Οδηγία 2008/48/ΕΚ για τις καταναλωτικές συμβάσεις σε ΝοΒ 2010.275επ.), σύμφωνα με τις διατάξεις της οποίας και κατά κοινοτική πλέον επιταγή, τα πιστωτικά ιδρύματα έχουν την υποχρέωση να προβαίνουν σε υπεύθυνο δανεισμό των οφειλετών τους και ως εκ τούτου υποχρεώνονται να εξετάζουν την πιστοληπτική ικανότητα του κάθε υποψήφιου οφειλέτη να ανταπεξέλθει στις συμβατικές του υποχρεώσεις εξυπηρετώντας τις πληρωμές του. Αν επομένως δεν το πράξουν αυτό, τότε, όχι μόνο δεν δύνανται να αρνηθούν την υπαγωγή του ανωτέρω οφειλέτη τους στην εφαρμογή

του Ν.3869/2010 (όπως δηλαδή νομικά αβάσιμα στην προκείμενη περίπτωση επιχειρεί η καθής η αίτηση προβάλλοντας τον ανωτέρω ισχυρισμό), αλλά αντίθετα, σύμφωνα με τις διατάξεις της ανωτέρω ΚΥΑ, ο τελευταίος, (οφειλέτης) απαλλάσσεται από το κόστος της χορηγηθείσας πίστωσης περιλαμβανομένων των τόκων και έχει την υποχρέωση να καταβάλει μόνο το ποσό του κεφαλαίου σύμφωνα με τις προβλεπόμενες στη σύμβαση πίστωσης δόσεις (βλ. Ι. Βενιέρη - Θ. Κατσά ό.π. σελ. 73 και άρθρο 8 παρ.-3 της ανωτέρω ΚΥΑ). Συνεπώς σε τέτοιες περιπτώσεις και όταν πρόκειται για τραπεζικά ιδρύματα, αναγνωρίζεται πλέον ένα είδος συνευθύνης και συνυπαιτιότητας των δανειστών καθόσον δεν νοείται δολιότητα του δανειολήπτη με μόνη την ανάληψη δανειακής υποχρέωσης της οποίας η εξυπηρέτηση είναι επισφαλής αλλά απαιτείται και η από τον δανειολήπτη πρόκληση άγνοιας της επισφάλειας στους πιστωτές. «Δολιότητα», επομένως, θα μπορούσε να νοηθεί μόνο αν ο δανειολήπτης εξαπάτησε τους υπαλλήλους του πιστωτικού ιδρύματος προσκομίζοντας πλαστά στοιχεία ή αποκρύπτοντας υποχρεώσεις του που δεν έχουν καταχωρηθεί στις βάσεις δεδομένων που αξιοποιούν τράπεζες για την οικονομική συμπεριφορά των πελατών τους, πραγματικά γεγονότα όμως που ουδόλως προβάλλονται από την ενιστάμενη καθής στην προκείμενη περίπτωση. Η πλέον πρόσφατα νομολογιακά εκφρασθείσα αντίθετη άποψη, ότι δηλαδή «...η τελική απόφαση για την κατάρτιση της σύμβασης πίστωσης, είτε δοθούν επαρκείς εξηγήσεις από τον πιστωτικό φορέα είτε όχι, βαρύνει αποκλειστικά τον πιστολήπτη και, ως εκ τούτου, επ' ουδενί δεν πρέπει να θεωρείται ότι ο τελευταίος καταναλωτής απαλλάσσεται από την υποχρέωση του να επιδείξει επιμέλεια και πρόνοια για την επιλογή της κατάλληλης πίστωσης κατά την κατάρτιση της σύμβασης...», κατά την άποψη του παρόντος Δικαστηρίου, ουδόλως βρίσκει επαρκές έρεισμα στο νόμο αντιτιθέμενη επιπρόσθετα πλήρως στην υποχρέωση των πιστωτικών ιδρυμάτων περί «...υπεύθυνου δανεισμού...» που θεσμοθετήθηκε πλέον νομοθετικά και

στη χώρα μας με το άρθρο 8 της αμέσως ανωτέρω αναφερόμενης ΚΥΑ (Ζ1- 699/ΦΕΚ Β 917/2010), σύμφωνα με τις διατάξεις της οποίας και όπως ανωτέρω αναφέρθηκε, τα πιστωτικά ιδρύματα έχουν την υποχρέωση να προβαίνουν σε υπεύθυνη δανεισμό των οφειλετών τους και, ως εκ τούτου, υποχρεώνονται να εξετάζουν την πιστοληπτική ικανότητα του κάθε υποψήφιου οφειλέτη να ανταπεξέλθει στις συμβατικές του υποχρεώσεις εξυπηρετώντας τις πληρωμές του, αν δε διαπιστώσουν ότι αυτό δεν συμβαίνει, θα πρέπει να απέχουν από το δανεισμό ακόμη και σε βάρος των οικονομικών τους συμφερόντων (να μην καταρτίσουν τη σύμβαση) εφόσον αυτό προβλέπεται πλέον από το νόμο και η συμπεριφορά αυτή συμβάλει στην παγίωση της ασφάλειας στις συναλλαγές (μη επισφάλεια των χορηγούμενων πιστώσεων) και στην προστασία των οικονομικά ασθενέστερων πολιτών που προσφεύγουν στον συνεχή τραπεζικό δανεισμό προφανώς για να αντιμετωπίσουν επείγουσες και ανεπίδεκτες αναβολής οικονομικές τους ανάγκες χωρίς την απαραίτητη προς τούτο προηγούμενη και νηφάλια ώριμη σκέψη ως προς τις μελλοντικές αρνητικές επιπτώσεις, ήτοι σε πλήρη αντίθεση με τα αντισυμβαλλόμενα αυτών πιστωτικά ιδρύματα. Σε κάθε δε περίπτωση, όπως προκύπτει από την απλή και μόνο επισκόπηση του κρινόμενου δικογράφου, από το σύνολο των συμβάσεων που κατήρτισε ο αιτών με την αντισυμβαλλομένη αυτού τράπεζα (3 συνολικά συμβάσεις χρηματοπιστωτικών προϊόντων καταναλωτικής πίστης, ήτοι καταναλωτικών δανείων και πιστωτικής κάρτας, το σύνολο των οποίων έχουν καταρτισθεί με την ίδια την εδώ ενιστάμενη πιστώτρια αυτού και, ως εκ τούτου, δυσχερώς νοείται δολιότητα του δανειολήπτη(αιτών) καν μόνο με την ανάληψη των εξ' αυτών απορρεόντων υποχρεώσεων, δεδομένης της συνυπαιτιότητας του δανείζοντος τραπεζικού ιδρύματος λόγω της σαφούς και συγκεκριμένης γνώσης αυτού της επισφάλειας της χρηματοδότησης του αιτούντος (υπερχρέωση), χωρίς μάλιστα να χρειάζεται να ανατρέξει σε τυχόν επιπρόσθετες δανειακές επιβαρύνσεις του τελευταίου σε άλλα

τραπεζικά ιδρύματα. Ενόψει επομένως όλων των ανωτέρω παραδοχών και κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου ο περί δολιότητας του δανειολήπτη ισχυρισμός της ανωτέρω πιστώτριας αυτού θα πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος και, ως εκ τούτου ως νόμω αβάσιμος. Συνεπώς η αίτηση είναι κα νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 6§3, 8, 9 και 11 του Ν.3869/2010, πρέπει δε να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, εφόσον δεν επιτεύχθηκε εξωδικαστικός συμβιβασμός μεταξύ του αιτούντος και της πιστώτριας-καθής τράπεζας.

Από την ανωμοτί εξέταση του αιτούντος που δόθηκε στο ακροατήριο και περιλαμβάνεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά, τα έγγραφα που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, όσα επικαλέστηκαν προφορικά και γραπτά οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους και από τα διδάγματα της κοινής πείρας, αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα: Ο αιτών είναι 62 ετών, παντρεμένος και έχει δύο έγγαμα ενήλικα τέκνα. Απασχολείται ως ανειδίκευτος εργάτης οικοδομών, ήταν εγγεγραμμένος στα μητρώα ανέργων του ΟΑΕΔ από τις 01-05-2010/28-02-2011 με αριθμό ταυτότητας [REDACTED]. Κατά τη συζήτηση της παρούσας, τόσο ο ίδιος, όσο και η σύζυγός του δεν εργάζονται λόγω αδυναμίας ευρέσεως εργασίας. Ο αιτών δεν διαθέτει κινητή ή ακίνητη περιουσία, πλην δικαιώματος επιδότησης ελαιολάδου ποσού €1.000 ετησίως όπως ομολογεί στην αίτησή του, αλλά και κατά την ανωμοτί εξέτασή του στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου. Η σύζυγος του αιτούντος διαθέτει κατά πλήρη κυριότητα 1) μια ισόγεια μονοκατοικία εμβαδού 70 τ.μ. σε οικόπεδο επιφάνειας 300τ.μ., κείμενη στο [REDACTED] Ηρακλείου Κρήτης, έτους κατασκευής 1955 και ανακατασκευής 2008 αντικειμενικής αξίας €12.538,20 (βλ. ΕΤΑΚ έτους 2008), η οποία αποτελεί και την κύρια κατοικία τους, 2) ένα οικόπεδο εντός οικισμού στο [REDACTED] 2.370τ.μ. αντικειμενικής αξίας €50.078,10 (βλ. ΕΤΑΚ 2008), 3) ένα οικόπεδο εντός οικισμού στο [REDACTED] 240τ.μ. αντικειμενικής

αξίας €5.071,20 (βλ. ΕΤΑΚ 2008), 4) ένα αγροτεμάχιο στη θέση [REDACTED] περιοχή [REDACTED] έκτασης 1.300τ.μ. τυφλό με ελαιόδεντρα, 5) ένα αγροτεμάχιο στη θέση [REDACTED] εντός οικισμού περιοχή [REDACTED] έκτασης 3.000τ.μ. με πρόσοψη σε αγροτικό δρόμο με ελαιόδεντρα, 6) ένα αγροτεμάχιο στη θέση [REDACTED] περιοχή [REDACTED] έκτασης 900 τ.μ. με πρόσοψη σε αγροτικό δρόμο με πεντακόσια (500) ελαιόδεντρα, το οποίο αντάλλαξε με έτερο αγροτεμάχιο στη θέση [REDACTED] έκτασης 500τ.μ. τυφλό, 7) ένα αγροτεμάχιο στη θέση [REDACTED] έκτασης 500τ.μ. τυφλό το οποίο αγόρασε το έτος 2009, καθώς και 8) ένα επιβατηγό αυτοκίνητο μάρκας [REDACTED] μοντέλο [REDACTED] 1124 κυβικών, με έτος α' κυκλοφορίας 1998. Το ποσό που είναι αναγκαίο να δαπανά ο αιτών μηνιαίως για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών αυτού και της συζύγου του ανέρχεται σε €300,00, καθόσον ο αιτών κατοικεί σε χωριό, η σύζυγός του έχει στην κυριότητά της αγροτεμάχια με ελαιόδεντρα, αλλά και αγροτεμάχια καλλιεργήσιμα με μονοετείς καλλιέργειες, τα οποία ευχερώς μπορεί να καλλιεργήσει αφενός εξασφαλίζοντας τα προς το ζην αγαθά του ίδιου και της συζύγου του, αφετέρου να εμπορευέται μέρος αυτών εξασφαλίζοντας ένα επιπλέον εισόδημα. Περαιτέρω, ο αιτών έχει περιέλθει, χωρίς δόλο, λόγω αδυναμίας ευρέσεως εργασίας αυτού και της συζύγου του, εξαιτίας της οικονομικής δυσπραγίας της χώρας, κατά την τρέχουσα χρονική περίοδο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπροθέσμων οφειλών του, χωρίς προοπτική βελτίωσης στο άμεσο μέλλον, παρά το γεγονός ότι, με τη διάταξη του αρ. 8§3 Ν.3869/2010, είναι πιθανή μία βελτίωση των εισοδημάτων του, πράγμα εξάλλου που οφείλει να γνωστοποιήσει στη γραμματεία του δικαστηρίου τούτου, σύμφωνα με την ίδια ως άνω διάταξη. Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αιτήσεως ο αιτών είχε αναλάβει τα παρακάτω χρέη, τα οποία ήδη με την κοινοποίηση της αίτησης θεωρούνται κατά πλάσμα του νόμου, σύμφωνα με το άρθρο 6§3 Ν.3869/2010, ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την

τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποιήσεως της αίτησης. Πιστώτρια του αιτούντος είναι η μόνη μετέχουσα τράπεζα, προς την οποία αυτός έχει τις εξής οφειλές συνολικού ποσού €16.627,88, με ημερομηνία τελευταίου εκτοκισμού την 10-11-2011, και αναλυτικά: 1) από καταναλωτικό δάνειο με αριθμό σύμβασης 4222961469 ποσού μαζί με τους τόκους €13.277,73, 2) από καταναλωτικό δάνειο με αριθμό σύμβασης 4224382415 ποσού μαζί με τους τόκους €54,04, και 3) από πιστωτική κάρτα με αριθμό λογαριασμού 4917.9101.0353.8918 ποσού μαζί με τους τόκους, €3.296,11. Οι ανωτέρω οφειλές δεν είναι εξοπλισμένες με εμπράγματα ασφάλεια. Περιουσιακά στοιχεία κυριότητας του αιτούντος δεν υπάρχουν.

Με βάση τα προλεχθέντα συντρέχουν στο πρόσωπο του αιτούντος οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή του στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010 και ειδικότερα αυτή των αρ. 8§2 και 9§2. Έτσι η ρύθμιση των χρεών του θα γίνει απευθείας κατά πρώτο λόγο με μηνιαίες καταβολές και άτοκα (αρ. 8§2 σε συνδ. με αρ. 6§3 Ν.3869/2010) για την απαίτηση της πιο πάνω πιστώτριας από τα εισοδήματα του ίδιου και της συζύγου του επί τετραετία. Όσον αφορά το ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης αυτής, το προς διάθεση στην πιστώτριά του ποσό, λαμβανομένων υπόψη των βασικών προσωπικών και οικογενειακών του αναγκών, και της προοπτικής βελτίωσης στο μέλλον της οικονομικής του κατάστασης, για τα οποία έγινε λόγος παραπάνω, ανέρχεται σε 80 ευρώ το μήνα, ήτοι €3.840,00 (48μήνες*€80), ποσό το οποίο βρίσκεται μέσα στις οικονομικές του δυνατότητες (ο ίδιος με το σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του προσφέρεται στην ίδια καταβολή μηνιαία, βλ. αίτησή του). Επιπλέον θα εκχωρήσει για τέσσερα έτη την επιδότηση ελαιολάδου που λαμβάνει και συγκεκριμένα το ποσό των €1.000,00, ήτοι ποσό €4.000 (4*€1.000,00), το οποίο ομολογεί ότι λαμβάνει, τόσο με την αίτησή του, όσο και από την κατάθεσή του στο ακροατήριο. Το συνολικό ποσό των οφειλών του ανέρχεται σε €16.627,88, μαζί με τους τόκους. Επομένως για το διάστημα της τετραετίας ο αιτών, εάν δεν επισυμβεί κάποιο γεγονός

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στο Καστέλλι, χωρίς να παρευρίσκο-νται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, στις 14 03-2013.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

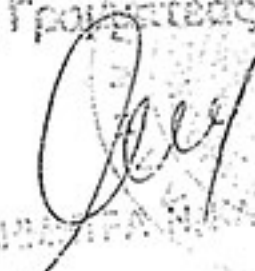
Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακρίβως αντιγράφω (φωτο)
 25/4/2013
 Η Πρόεδρος

 ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

Ομοίως και για την νόμιμη σμίκρα και την από στις 14/3/2013 εκτέλεση του.

Καστέλλι 25/4/2013
 Η Γραμματέας

 ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ